

תת"ע 8856/04/16 - מדינת ישראל נגד קטורזה טוני אנטוני

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 8856-04-16 מדינת ישראל נ' קטורזה טוני אנטוני אלי

בפני	כבוד השופט דן סעדון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	קטורזה טוני אנטוני

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם.

1. בתיק זה נרשמה לנאשם הזמנה לדין שעניינה נהיגה כאשר תוקף רישיון הרכב פקע מעל 6 חודשים ובענייניו למעלה משנה. ללא קשר, נרשמה לנאשם גם הזמנה לדין שעניינה נהיגת רכב כבלתי מורשה (תיק 2912-09-15) אשר נדונה בפני כב' השו' ויטלסון (להלן: "התיק האחר").
2. ביום 9.5.16 התקיים דיון בתיק זה. הנאשם ביקש לקבוע את התיק להקראה נוספת ליום 21.6.16 על מנת לתקן את הפגם. אין חולק כי המועד הנ"ל לא התייצב הנאשם לדיון בתיק זה ועל כן נשפט שלא בפניו. לעומת זאת, מעיון בנספחי הבקשה עולה כי הנאשם התייצב לדיון בתיק האחר ולאחר שהתובע הצהיר כי הפגם עליו התבסס כתב האישום רופא, הטיל עליו כב' השו' ויטלסון עונש כפי שמצא לנכון.
3. הנאשם טוען כי הוסבר לו כי שני התיקים (תיק זה והתיק האחר) יידונו יחדיו ביום 21.6.16. הנאשם טוען כי עד יום 21.6.16 תיקן את הפגם עליו מבוסס כתב האישום בתיק זה ועל כן סבר לתומו כי פסק דינו של כב' השופט ויטלסון חותמת את ענייניו בבית המשפט. נטען כי ברור שאם היה הנאשם מיוצג על ידי עו"ד בהליך, לא היה גזר הדין בא לעולם, בפרט משעה שהמחדל עליו מבוסס כתב האישום בתיק זה - רופא כאמור.
4. התביעה מתנגדת לבקשה. לטענתה הנאשם זומן כדין לדין בעניינו. הנאשם לא הציג מסמכים על ריפוי הפגם נשוא תיק זה ולא ברור כי זה אכן תוקן. עוד נאמר כי הנאשם הפקיד את רישיון הנהיגה בתיק בית המשפט כבר ביום 17.8.16 כך שלא ברורה הטענה כי רק "היום לאחר בדיקה מעמיקה עם מ"י" נודע לנאשם כי הוא פסול לנהיגה (תאריך אישור התצהיר התומך בבקשה הוא מ-15.8.16).

5. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים החלטתי לקבל את הבקשה, בכפוף לתשלום הוצאות לטובת אוצר המדינה.

6. אין חולק כי הנאשם זומן כדין לדיון בתיק זה ביום 21.6.16. אין חולק כי הדיון בעניינו של הנאשם, אשר התקיים בפני כב' השו' ויטלסון, נגע לעניין שונה לחלוטין, של נהיגה כבלתי מורשה. אין בפרו' שצירף הסנגור דבר וחצי דבר ממנו ניתן ללמוד על כך כי התביעה ו/או בית המשפט הציגו לנאשם מצג כי גם תיק זה נכלל בגדר פסק הדין שנתן כב' השופט ויטלסון בעניינו של הנאשם. זאת ועוד: משעה שהנאשם אינו חולק על ביצוע העבירה בתיק זה וטענתו מתמצית בכך שיש לאפשר לו להראות כי ריפא את הפגם עליו מבוססת כתב האישום, ברור כי לכל הפחות היה על הנאשם לצרף לבקשה זו רישיון רכב תקף. לבקשה לא רישיון רכב תקף או כל מסמך אחר המלמד על ריפוי הפגם. העובדה שלבקשה צורף פרוטוקול מהתיק האחר שם נאמר כי הפגם רופא אינה מעלה ואינה מורידה אם נזכר כי בתיק האחר הואשם הנאשם בעבירה של נהיגה כבלתי מורשה ולא בעבירה של נהיגה עם רישיון רכב שפקע. על כן, לא ניתן לומר כי ההגנה הציגה תשתית לבסס טענה כי העונש שהוטל על הנאשם גרם לו עיוות דין וזאת בהשוואה לעונש שהיה מוטל עליו אילו היה הנאשם נוכח בדיון בתיק זה.

7. עם זאת, מכיוון שאני מאמין לנאשם כי לא היה טעם בכך שיתייצב לדיון בתיק האחר אך לא לדיון בתיק זה, מצאתי לבטל את פסק הדין בכפוף לתשלום הוצאות בסך של 900 ₪ לטובת אוצר המדינה. ההוצאות ישולמו עד 20.10.16 ובכפוף לכך יקבע מועד להקראה נוספת בתיק.

המזכירות תעביר עותק החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ח' אלול תשע"ו, 11 ספטמבר 2016, בהעדר הצדדים.